

אנשים

יחסים
לבנים

בישיבת סיעת המערך בכנסת, שנערכה בשבוע שעבר, העלה חבר הכנסת מרדכי כיכי את שאלת הילודה, ושאל מה יכולה הממשלה לעשות יותר מכפי שנעשה עתה, בכיון עידוד הילודה? השיב לו ראש הממשלה, לוי אשכול: „אני יכול להבטיח רק, שכל 22 חברי הממשלה יעשו את כל מה שהם יכולים לעשות בגילם. אולם, אם כונתך לדיון רציני, הרי יש לקיים דיון כזה בניפרד.“

● לאלה שחשבו כי מלחמה ושלום זה דבר דומה, נכונה בשבוע שעבר אכזבה, כששמעו את תשובתו של שר החוץ אבא אבן לשאלתה של חבר הכנסת שמואל תמיר: „המלחמה מוטטת את השלום“, אמר השר. „לשון אחרת: מלחמה וחוסר מלחמה הם שני דברים שונים.“

● ח"כ מע"י החדש דויד גולדנברג לא התרגל עדיין לקריאות ביניים הומוריסטיות. כך נס' תבר השבוע. הוא נאם נאום בו הישגה את התעשייה לערה, שהוריה הגנו עליה מכל פגע, ובינתיים הגיעה לגיל 24. „ועכשיו אתה בעד חשיפה?“ קרא ח"כ אורי אבנרי. גולדנברג הגיב עליך ברצינות גמורה, הצדיק את תמיכתו בקו של חשיפת התעשייה לחרות תוצרת-חוץ... מי שהיה שגריר ישראל בפאריס, יעקב צור, סיפר בראיון עיתונאי אילו יחסים לבנים שררו בין ישראל ומצרים בראשית שילטונו של גמאל עבד אל נאצר. למשל, כשהיה משתחרר מצב מתוח בנבול, היה עובד השגרירות הישראלית בפאריס יוצא לרחוב ומסלפן מ' טלפון ציבורי לשגרירות המצרית, כדי ל' הרגיע את ממשלת-קאהיר. פעם, כשהיה העניין דחוף במיוחד, אף טלפן צור עצמו ממשרד השגרירות, אל השגריר המצרי, הודיע לו שאין מקום לחששות. ידיו צר' פתו העיר לו לאחר מכן שיש כנראה מרגל מצרי בשגרירות הישראלית — ומכך למד צור כי הצרפתים מאזינים לקו השגרירות. יחסים לבנים אלה הוסקו כאשר ערך דויד בן-גוריון, ימים מעטים אחרי שבו משה-ביקר, את התקפת ה"תגמול" ה' מוחצת על רצועת-עזה, בה נהרגו עשרות חיילים מצריים, בסוף פברואר 1955.

● איהו עתיד צפוי לעם היהודי? על-יך השיב חבר הכנסת שמעון פרס, בהרצאה שנשא בפני נשות החוג לתודעה פוליטית של יוצאי: „אני נגד בניית בתי-מלון בישראל.“

● הכריז: „אני לא רוצה שניהפך לעם של מצרים! עתידנו טמון בהתפתחות האינדיקטור היהודי, ולואת נגיע עליי בניית אר-ניברסיטאות“, אמר פרס, לקול תשואות קהל הנשים.

● כשניסה השבוע צלם-עיתונות לצלם את אולם הכנסת, כדי להחשיב, בת' מונות, את מיעוט המשתתפים בדיוני ה' מליאה, אסר עליו קצין הכנסת, סגן-אלוף יצחק בן-גל, צלם. „אני ארשה לך לצ' לם במליאה, רק כאשר יהיו נוכחים בה 60 אחוז מחברי הכנסת“, הסביר. השיב ה' צלם: „אם כך, אין לי הרבה סיכויים לצ' לם, אייפעם, בתוך המליאה.“

„פאשיסט מושתן!“

מהו ההבדל בין המערך לבין הליברלים העצמאיים? על כך השיב השבוע יצחק ארצי, יושב-ראש מוזירות הל"ע: „המע' רך“, אמר, „היא מפלגה גדולה עם אוהדים מעטים, ואילו הל"ע היא מפלגה קטנה עם אוהדים רבים.“

● על הביובו וחוסר היעילות הקיימים בהסתדרות קבל השבוע ה'רעיון פורמן, דובר תנועת החרות: „הילל זיידל, הנציג היחיד של האופו' יציה בתודה המרכזת, גורם הפסדים להס' תדרות וסבל לחברי מע"י ומפ"ם. הוא מא' לך אותם לשתות תה פעמיים, במקום פעם אחת.“

● אף עושה זאת זיידל? „בוה שהוא מכריח אותם לעשות דיון חוזר על אותו נושא. האחד איתו, והשני בלעדיו, זמן מה קודם לכן.“

● משום כך הביע פורמן חשש כי „בכך תיגדל לאין שיעור כמות כוסות התה הנצרכת בהסתדרות מדי שנה.“

● לעיתונאית סילבי קשת אין מול עם שמה. כאשר ריאיינה לפני חודשים אחדים את חבר-הכנסת דויד בן-גוריון קרא לה ה' מראיין סילביה קשת. ואילו בראיון שקיימה בשבוע שעבר עם חבר-הכנסת דויד בן-גוריון, התעקש ביג' לקרוא לה סילביה. משנגשו סילבי ובן-גוריון לצורך הראיון, לא האמין האחרון כי זו היא, והודה באוד' ניה כי חשב שהיא „משפחיה“ יותר. ● עי' תונאית אחרת, מילש' ריי, זו שנשבתה

נשיקת-אס לגיורא שפיגל, כוכב מכבי ת"א, הקבוצה שעשתה את הבלתי-יאומן: זכתה באליפות אסיה בכדורגל, והביאה עימה לישראל את

גביע הדמעות

לא ראיתי קבוצה ישראלית משחקת בצורה כזו.“

זה היה המישחק שחרת כאחד ממישחקי השיא בהיסטוריה של הכדורגל הישראלי. אחרי 90 דקות של קרב איתנים, כשהתוצאה היתה תיקו 0:0, נותרה עוד הארחה של 30 דקות. כל כדורגלני מכבי היו באיסת כוחות גמורה. כמה מהם, כמו המגן זיקו בלו והרץ מאיר נמני, היו פצועים בצורה רצינית. הם היו סחוקים וגמורים וקשה היה להאמין כי יוכלו להגיע ברגל עד לאוטובוס. אבל כששרק השופט להכשך המישחק, ניער רו בהם כוחות בלתי רגילים, שאיפשרו להם להבקיע את שער הניצחון מרגליו של דרור ברנור בדקה ה-112 של המישחק, ולשמור על התוצאה עד לשיקת הסיום.

אנשי מחלקת הביון של משטרת סיאול. כי כאן היתה מכבי תל-אביב צריכה להכריע קבוצה, שלודעת כל השחקנים וכל המומחים, היתה טובה מנה.

במישחקי-הצוות שלהם, במהירותם, בכיש' רם הגופני ובנוקשותם, היו הדרום-קוריאנים טובים פי כמה ממה שמסוגלת קבוצה כמכבי תל-אביב להפגין. „אם היו משחקים אצלנו בליגה, הם היו לוקחים את האליפות כמו כלום.“ אמר גיורא שפיגל, כוכב מכבי. „אני לא מאמין שאיזה קבוצת כדורגל ישר' אליה תצליח עוד פעם לנצח אותם.“ אמר יוסלה מרימוביץ, מאמן מכבי.

הבחורים של דיין

אבי דווקא במישחק זה, כשבשבלים המוקדמים הפגינה מכבי רבה בינו' נית ביותר, היא התעלתה לפתע לרמה, שי' אפילו עסקניה המושבעים והשרופים בהתר' לא האמינו שהיא מסוגלת להציג כמותה.

„ראיתי הרבה מישחקים של קבוצות יש' ראליות ושל נבחרות ישראל“, אמר יוסלה מרימוביץ, שייצג בעצמו את נבחרת ישראל בעשרות מיפגשים בינלאומיים, „אבל מעולם

מיה שלא כילתה השריפה, שהרסה את אולם הנוסעים בנמל-התעופה לוד, איינו לסיים מאות האוהדים הגיהבים של קבוצת הכדורגל של מכבי תל-אביב, שערכו לה ה' שבוע את קבלת הפנים הסוערת והנלהבת ביותר שראה נמל-תעופה זה אייפעם.

המכבים, שנטלו בסיום טורניר כדורגל מפרך ומתיש את גביע אסיה לקבוצת אלוי פות, סברו כי האיצטדיון בבאנגקוק, בו שיחקו, הוא הגיהינום הנורא ביותר שידעו בחייהם. אבל זה היה לפני שנפלו לזרועות אוהדיהם. אלה, שהמתינו להם מצוייזים ב' סיסמות, גדלים וים של פרחים, כמעט פרעו לגזרים את אליליהם מרוב הערצה ואהבה.

הם הטילו מצור על אולם הנוסעים. כי אשר הופיע שחקן בפתח, נשלחו מאות זרועות לספוח על שכמו, לצבוס בלחיו או לקרוע את בגדיו. השוטרים ניסו לחלץ את הכדורגלנים דרך יציאה אחרת, אולם הצירים המתינו גם שם. כדורגלני מכבי השאירו בפ' ניס את חבילותיהם ובגדיהם וניקו החוצה בבחינת „מה שיהיה יהיה!“

„הגביע הוא שלנו!“

ה רימו אותם על כפיים, נשאו אותם על כתפיים. ענדו להם מחרוזות פרחים. „הנה הנה הם באים — השדים הצהובים!“ הריעו האוהדים בקצב והמשיכו בשירה: „ה' גביע הוא שלנו.“

גביע זהוה של אלופת אסיה, נישא בידי משה עסיס, שהורם על כתפיים ונסחף בים של מעריצים. כולם רצו לחטוף את הגביע. לבסוף הוא נשטט מידיו של עסיס ונשבר לשניים — הכן לחוד והגביע לחוד. אבל ה' שמחה ושארה שלמה. היא נבע מכן שב' פעם הראשונה זכתה קבוצת כדורגל ישר' לית להישג של ממש, לא במזל ולא בחסד, אלא הודות לזיעה, לדם ולדמעות, שהשקיעו כל שחקני הקבוצה על מנת לזכות בגביע.

גברים קשוחים

כ די להביא את גביע אסיה לישראל, היתה מכבי תל-אביב צריכה להתמודד תוך שבועיים עם חמש קבוצות, בתנאי אק' לים בלתי רגילים, בחום לוהט ואדים מה' בילים, כשמולה ניצבת איבת הקהל, ובמיק' רים מספר גם חיד'נדיות השופטים.

אולם כל אלה היו כאין וכאפס לעומת מישחק הגמר נגד קבוצת יאנג'זי של דרום-קוריאנה, המורכבת מ-11 גברים קשוחים,

גביע אסיה לקבוצת אלופות כדורגל נישא בידי כדורגלן מכבי ת"א, משה עסיס, בנמל-התעופה בלוד, כשחמסיניו קהל אוהדי הקבוצה, שבאו לשלל את פניה בהתלהבות חסרת-תקדים

קבלת האלופים